

farní sbor ČCE **U Salvátora**

říjen 2019

sborový list k Děkčinění

*salvátorské kalichy z výstavy
Čechy – Sasko*

Díky za toto krásné ráno...

Vždycky, když zpíváme „Díky“, vybaví se mi sloka, kterou existenciálně ladění bohoslovci parodovali tuto svého času až příliš populární píseň: „Díky za všechny kosmonauty, díky za lety k Venuši. Díky, že dnes už nemusíme věřit na duši.“ Bezmyšlenkovité omílání líbivých songů, jakási církevní varianta „kávu si osladím“ vskutku víře ani společenství sboru příliš neprospěje, právě naopak.

Jenže pak jsem začal objevovat, že díkuvzdání Božího lidu se vlastně dobře rýmuje s pozhánáním. A že vděčnost jako základní poloha víry a života je např. východisko odpovědnosti. A že vlastně i večere Páně je díkuvzdání sboru, protože náš Pán, jak známo vzal chléb a díky činiv...

Vděčnosti se nevyhýbejme, ani v rodině, ani mezi přáteli, ani v církvi ani ve vztahu k Pánu Bohu. Vděčnost je míza, která všem těm vztahům dodává živost, chrání před rutinou, nevšímavostí a zahořklostí. A když budeme objevovat její kořeny, budeme lépe vidět, kde je naše místo v tomto světě, mezi přáteli, v životě vůbec. A i dobře známé písně nám budou znít ne jako omleté povrchní šlágry, ale jako slova, jimiž promlouvá Boží lid, který objevil zas kus bohatství, jímž jsme obdarováni.

Tomáš Trusina

Pozvání k Díkčinění a dalším shromážděním

Neděle Díkčinění 6. 10. 9.30 bohoslužby s večerí Páně vede Tomáš Trusina

Bohoslužby pro malé i veliké, neděle 13. 10. 9.30. Bohoslužby s písněmi a kázáním pro děti.

V září jsme začali

s **kavárničkou** nejen pro starší a pokročilé (úterý 15.00),

s **biblickými hodinami** (úterý 18.30),

kočárkárnou pro rodiče s nejmenšími (1. středa a třetí úterý od 16.30),
varhanními podvečery (1. středa),
cvičením pěveckého sboru (čtv 18.30)
děťmi a konfirmandy. S dětmi se to rozjíždí pomaleji než v předchozích letech, proto jim věnujeme zvláštní zvací dopis.

Den malování ve Rwandě

rozhovor s Petrem Kočnarem

Petr do našeho kostela zajde v neděli, když je právě v Praze. Mnozí o něm slyšeli na našich velikonočních a vánočních trzích. Proto bych Vám ráda představila zakladatele neziskovky „Talking through Art“ („mluvit skrze umění“) ve Rwandě. .

Petre, jak to vše začalo?

Všechno vzniklo náhodou. Já jsem přijel do Rwandy v roce 2015 a snažil jsem se najít neziskovku, kde bych mohl dobrovolničit a přiučit se francouzsky. Než se mně podařilo najít neziskovku, kde bych se mohl zapojit, začal jsem si povídat s postiženými žebráky na ulici. Napadlo mě, že zatím pomůžu jim. Pro ně jsem připravil „den malování“, aby taky poznali radost. Sehnal jsem plátna a štětce a celý den jsme spolu malovali. Večer, když jsme se všichni rozcházeli, tak se mě ptali, kdy mohou zase přijít.

Jak došlo k tomu, že nezůstalo jen u jednoho dne? A jak jsi s nimi mluvil?

Plánoval jsem tam zůstat měsíc nebo dva jako dobrovolník. Protože místní mluví nejvíc rwandsky, na francouzštinu jsem musel zapomenout. A do angličtiny mně překládal kamarád Rwandčan. Nakonec jsme se scházeli každý týden. Za ty dva měsíce jsem se rozhodl, že nás zaregistruji ve Rwandě jako organizaci. Pokud se registrace povede, tak zůstanu, pokud ne, tak odejdu.

Evidentně se to povedlo. Jak se projekt rozběhl?

Prvních pár měsíců jsme jen malovali a vyráběli různé korálky. Já jsem nebyl spokojený, protože ty ženy, tehdy i muži z toho nic neměli. Začal jsem organizovat různé akce, výstavy, koncerty, ale stejně to nefungovalo. Ve Rwandě vyrábějí různé košíky a misky, které bychom mohli prodávat turistům. Tak jsme začali vyrábět a prodávat **košíky, ale jiné**. Studoval jsem výtvarku, tak jsem začal navrhovat, jak by ty košíky měly vypadat. Používáme **barvené sisalové vlákno**. Dá se vytvořit miska, která je unikátní, může na ní být třeba gorila, hory. Prodává se to dobře. Pronajímáme si dům v hlavním městě Kigali a do toho domu ženy

docházejí. Na začátku jsem sehnal paní, která tam byla tři měsíce a naučila je misky vyrábět. Začali jsme s 20 lidmi, 10 ženami a 10 muži. To bylo kolem roku 2015. Teď jich máme 85. Jsou to jen ženy, muži to nějak vzdali.

Našel jsi si ve Rwandě přátele?

Našel, mám tam pár dobrých kamarádů. Ale ve Rwandě je těžké si najít kamarády. Tam je bohužel smutné pravidlo, že běloch rovná se peníze. Snažím se naučit lidi, aby si peníze dokázali vydělat sami. Když jsem si o někom myslel, že by to mohli být kamarádi, tak stejně na konci dne mě žádali o pomoc nebo peníze. Ale mám samozřejmě kamarády, kteří se mě nikdy na nic nezeptali, ačkoliv jsou chudí. Za to jsem rád, vím, že je to opravdové přátelství. Odjel jsem do ciziny rok po maturitě. Hlásil jsem se na vysokou školu do Plzně na multimediální design, tam jsem se nedostal. Místo toho jsem odjel do Anglie naučit se anglicky. Zůstal jsem tam čtyři roky, pak jsem odjel do Keni, protože miluji Afriku. Tam jsem zůstal tři roky, pak Rwanda. Dohromady jsem už 12 let z domova.

Jaké máš plány do budoucna?

V Čechách bych chtěl dětem na základních školách vyprávět o Rwandě a východní Africe. Už mám domluvené besedy na školách, aby děti dostaly do podvědomí, že ne všude se žije tak dobře jako u nás.

Snad Ti mohu za všechny salvátorské popřát, aby se ti dařilo ve Tvé práci.

Děkuji za rozhovor.

připravila Nada Kočnarová

Ze sborového deníčku

Poslední **biblická hodina** před prázdninami proběhla již tradičně v mírně bohatýrském stylu (mínění bohatýři starozákonní) na terase salvátorského kostela. U stolu s hojností dobrého jídla a pití (děkujeme všem, kdo napekli, uvařili, namrazili či zakoupili) jsme uzavřeli **téma Víra**, jež nás napříč biblickými knihami provázelo od února do června. Debatovali jsme též hojně o tom, co probírat dál, nakonec z toho vyšel cyklus **Prorocké postavy První a Druhé knihy Královské**. Výkladům těchto oddílů se věnujeme **od začátku září**. Jsme rádi, že se v úterní podvečer potkáváme se známými i novými tvářemi, a především, že se společenství biblických hodin stále víc stává místem rozhovoru nad biblickým textem i o naší víře.

Ve středu 26. 6. jsme se na **červnové ekklésii** potkali se studentem evangelické teologie a spoluzakladatelem iniciativy Million chviliek pro demokracii **Benjaminem Rollem**. Besedu bylo nakonec pro velký zájem potřeba přestěhovat do kostela. Slyšeli jsme, proč s Mikulášem Minářem ini-

ciativu Milion chviliek zakládali, proč nechtějí sami vstupovat do výkonné politiky, ale raději povzbuzovat růst občanské společnosti. Sympaticky zněly Benovy nekonfliktní a věcné odpovědi i na provokativní otázky. Mnohé z toho, co během ekklésie zaznělo, si můžete připomenout v rozhovoru, který najdete teď v říjnovém Protes-tantu.

Během léta jsme posloužili **svátostí křtu** Aničce Kozákové, Anně Marii Vrabec a Mikuláši Knotovi. Batolatům i novorozencům přejeme zdar a lásku, rodičům sílu a trpělivost. Těšíme se, že se s nimi a rodiči budeme porůznu potkávat kolem toho jedinečného Příběhu, do nějž jsme křtem společně „vnořeni“.

Vaši faráři se účastnili hned dvou **táborů pro děti** – v červenci ve Strměchách, kam jely děti a vedoucí nejen z Prahy, ale i z Benešova, Vlašimi či Sedlece Prčice. V srpnu se konal tradiční salvátorský tábor, kam jelo 19 dětí a 8 vedoucích. Viz článek Báry Čištecké.

Bára Kašparová prožívá delší čas těžké období, proto ji už nevidáme přijíždět na vozíčku na bohoslužby, ani neslycháme její občas peprné komentáře. Sbor jí však porůznu pomáhá (díky křesťanské službě za stěhování!), a také jsme objevili skvělé úřednice z Prahy 7, které hledají řešení pro její situaci. Bára opakovaně sboru děkuje, všechny zdraví a těší se, že časem za námi dorazí.

Kontakty s drážďanskými opět opět nabývají obrátek. Po jarní návštěvě u nich jsme tentokrát přijali hosty z Drážďan v Praze. Nakonec jich přijelo jen pět, ale společně jsme navštívili výstavu **Čechy – Sasko, tak blízko, tak daleko**. Provedl nás sám její kurátor. Mohli jsme si uvědomit, že naše sborové kontakty zapadají do bohatého rámce, který začal téměř v pravěku a rozvíjel se v každé historické etapě. My navazujeme na reformaci – jak nám připomněly i původní salvátorské kalichy, které sebou pobělohorskí němečtí evangeličtí exulanti vzali z Prahy do Saska. Příští setkání je už

tento týden: **společná vycházka do okolí Ústí nad Labem v sobotu 5. 10.**

Hospodářsko technická komise, familierně zvaná též **hátékáčko**, patří ve sboru k nevytíženějším, my ostatní sklízíme už jen ovoce její práce. Když při příchodu do kostela pozvednete hlavu vzhůru, všimnete si, že na věži už nevisí zelená plachta, chránící chodce před padající římsou. **Římsa** je krásně opravená, o čemž se mohl přesvědčit jen ten, komu bylo dovoleno vstoupit na lešení. Ale také víme, kam ústí bludný sedmý dešťový svod, a máme též zmapované odvětrávací šachty a také klenuté podzemí našeho kostela, kde se mj. našlo 56 míčů různé velikosti (teorií o tom, jak se tam dostaly, existuje již několik).

Poslední středu jsme hostili na **ekklésii Lucii Salačovou**, která vyprávěla o náhradní rodinné péči, zejména o přechodném pěst-

tounství. Škoda, že nás nakonec nebylo trochu víc, ve sboru jsme o toto téma zaznamenali docela velký zájem.

Od 1. října nastupuje v našem sboru svůj roční vikariát, tedy „cvičné farářování“ **vikárka Eliška Havelková**. Budeme ji potkávat vlastně u všech aktivit, bohoslužbami počínaje a staršovstvem či návštěvami konče. Přejeme jí, ať se jí v našem sboru dobře daří a ona i my máme společně z její služby užitek. Do příštího čísla s ní Naďa udělá rozhovor.

Farář Dalibor Antalík naopak nastupuje **tříměsíční studijní volno**, na něž mají faráři ČCE nárok jednou za pět let. Co během něj nastuduje, o to se s námi potom jistě rád podělí. Dalibore, odpočiň si, a na viděnou v taláru v lednu!

T.

Salvátorští vikingové ve Valtínově

Letos se po roční pauze opět konal Salvátorský tábor. Avšak ne pod vedením našich skvělých bývalých táborových vedoucích Jany Cejpové a Lídy Čejkové a našich fantastických kuchařek Martinek, kterým ještě jednou děkujeme za všechnu fantastickou práci, kterou na táborech odvedly, ale pod vedením naší salvátorské mládeže. Z organizačních důvodů se tábor nemohl konat na obvyklém místě v Hradišti u Nasavrku, takže jsme tábor uskutečnili v jihočeském Valtínově. Přestože valtínovská fara nepatří svými prostory mezi největší, srpnové počasí nám naštěstí přálo, takže se mohla většina programu odehrávat ve farní zahradě a blízkém okolí.

Na táboře se vždy dopoledne konala výuka náboženství. Děti s Tomášem Trusinou probíraly biblické příběhy, které nějakým způsobem souvisejí s mořem. Například Noemovu archu či Jonáše a velrybu. Mládežníci s Daliborem Antalíkem probírali christianizaci vikingů a jejich náboženskou nauku. Před obědem jsme si ještě stihli zahrát naši oblíbenou každodenní sportovní hru - brännball. Odpoledne se děti proměnily ve vikingsy a pomáhaly svým bohům Ódinovi, Thorovi a Lokimu řešit různé problémy a prožívaly s nimi četná dobrodružství. Celý tábor směřoval k Ragnaroku – konci světa. V pátek odpoledne se však děti hrdě postavily po bok bohů a všichni proti démonům a příšerám bojovali a společnými silami zachránili svět před zánikem. Večer zbývalo už jen projít stezku odvahy a mohlo se začít slavit vítězství!

Tábor se celkově moc vydařil, pevně věřím, že si ho děti užily. Velký dík patří našim farářům Tomášovi a Daliborovi, kteří byli na táboře celou dobu s námi, ve všem nás podporovali a když bylo třeba, převzali úlohu vedoucích a děti zabavili. Oceňujeme zejména Tomáše, který nám mimo jiné zajišťoval kytarový doprovod k večerním ohňům a naučil nás mnoho nových písniček. Ráda bych poděkovala Báře s Josefínou, hlavním organizátorkám tohoto tábora, za jejich skvělé vedení a přípravu tábora. Dále děkuji dalším vedoucím Aničce, oběma Kačkám, Markétce a Emilce. Nesmíme zapomenout ani na Kryštofa, jediného vedoucího z řad mužů, který celý tábor zvládl perfektně, přestože to s plnou kuchyní upovídáných holek muselo být dost náročné.

Těšíme se zase v srpnu na další tábor, tentokrát už jako obvykle ve škole v Hradišti u Nasavrku!

Bára Čištecká

Rodičům našich pokřtěných

Milí rodiče, rádi jsme vašim dětem před několika lety posloužili svátostí křtu. Křest je událost jedinečná a vzácná. Zpřítomňuje hloubku Boží lásky i nabídku celoživotní cesty víry a následování Ježíše Krista. Jako sbor neseme za křest Vašeho dítěte spoluzodpovědnost. Chceme tedy vašim dětem nabídnout křesťanskou inspiraci, možnost vstoupit do světa biblických příběhů a objevit pro sebe sílu a možnosti, které otevírá cesta víry, lásky a naděje. Proto Vás a Vaše děti zveme k aktivitám, které náš sbor dětem nabízí. Víme, že někdy bývá těžké najít si čas, proto nám záleží, abychom neprovozovali nějaký církevní drill, ale vytvářeli s dětmi inspirativní společenství.

V našem sboru pro děti konáme následující aktivity, z nichž si můžete vybrat:

– **pravidelná setkávání v týdnu** (tzv. biblické hodiny pro děti, zvané též „nábožko“). Momentálně hledáme termíny, které budou vyhovovat co největšímu počtu dětí. Je určeno dětem od 7 do 12 let.

– **nedělní škola během bohoslužeb** (každou neděli 9,30)

– **rodinné bohoslužby** s programem zaměřeným na děti (zhruba jednou za dva měsíce, nejbližší budou 13. 10.)

– **vánoční a velikonoční hry**

– **víkendové a táborové pobyty**

Děti od 13. let zveme ke konfirmační přípravě, kde se seznámí s nejdůležitějšími tématy křesťanství a při rozhovorech o víře a bibli mají možnost rozhodnout se pro konfirmaci jakožto potvrzení a převzetí závazku křtu. Stávající skupina konfirmandů se schází v sobotu odpoledne jednou za měsíc.

Těšíme se, že využijete této možnosti a začneme se s vašimi dětmi setkávat. Budeme vděční za jakoukoli odezvu, především, – máte-li zájem – sdělte br. faráři Trusinovi své časové možnosti.

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz;

farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz;

kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com;

Kancelář: 222 313 884 – salvator@evangnet.cz;

Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925;

Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239

Návštěvní hodiny v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a čtvrtek od 16:00 do 19:00. Osobní rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice lze domluvit telefonicky či elektronicky.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

<http://salvator.evangnet.cz>